

به نام خدا

پلی ونیل پیرولیدون (PVP) و اثر آن بر ساختار اسپرم انسانی (کاربردها و روش ها)

مؤلفان :

مژده صبور

محمود دهقانی اشکذری

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۴)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

Chaponashr.ir

سرشناسه: صبور، مژده، ۱۳۶۶
عنوان و نام پدیدآور: پلی و نیل پیرولیدون (PVP) و اثر آن بر ساختار اسپرم انسانی (کاربردها و روش ها) / مولفان مژده صبور، محمود دهقانی اشکذری
مشخصات نشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۴.
مشخصات ظاهری: ۱۱۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۱۱۷-۹۲۰-۶
شناسه افزوده: دهقانی اشکذری، محمود، ۱۳۴۲
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه.
موضوع: پلی و نیل پیرولیدون - ساختار اسپرم انسانی - کاربردها و روش ها
رده بندی کنگره: TP ۹۸۳
رده بندی دیویی: ۵۵/۶۶۸
شماره کتابشناسی ملی: ۸۸۳۷۶۱۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: پلی و نیل پیرولیدون (PVP) و اثر آن بر ساختار اسپرم انسانی (کاربردها و روش ها)
مولفان: مژده صبور - محمود دهقانی اشکذری
ناشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)
صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: محدثه فرهمند
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۴
چاپ: زیرجد
قیمت: ۱۶۵۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۱۱۷-۹۲۰-۶
تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

چاپ و نشر ایران
Chaponashr.ir

به نام خالق "علم" این مقدس ترین واژه "عالم"

تقدیم به

سه وجود مقدس

آن که ناتوان شد تا من به توانایی برسیم...

موهایش سپید شد تا من روسفید شویم...

و عاشقانه سوختند تا گرمابخش وجود من و روشنگر راهم باشند...

پدرم

مادرم

استادانم

تقدیم به همسر مهربانم:

که سایه مهربانیش سایه سار زندگی می باشد او که اسوه صبر و تحمل بود و مشکلات مسیر را تسهیل نمود و در تمام مراحل تحصیل حامی من بود.

تقدیم به دخترم:

که وجودش شادی بخش زندگی من شد.

تقدیم به برادرم:

وجودش مایه دلگرمی من است.

فهرست

۹مقدمه
۱۱دستگاه تولید مثل مرد
۱۳اسپرماتوژنز
۱۵ساختار اسپرم
۱۷ویژگی‌های اسپرم
۱۷مورفولوژی اسپرم
۱۷بلوغ اسپرم
۱۸تحرک اسپرم
۱۹منبع انرژی برای تحرک اسپرم
۲۰لقاح و باروری(واکنش آکروزومی)
۲۱ناباروری مردان
۲۲تقسیم بندی ناباروری مردان
۲۲آزواسپرمی
۲۲ناباروری انسدادی
۲۴ناباروری غیر انسدادی
۲۷ناباروری مقاربتی
۲۷ناهنجاری‌های آلت تناسلی
۲۷انزال زودرس

۲۸	سایر علل ناباروری مردان.....
۲۸	سن.....
۲۸	داروها.....
۲۹	فلزات سنگین.....
۲۹	استرس اکسیداتیو.....
۲۹	گونه‌های فعال اکسیژن (ROS).....
۳۰	علت ایجاد استرس اکسیداتیو در اسپرم.....
۳۱	سیستم دفاع آنتی اکسیدان در اسپرم.....
۳۲	نقش فیزیولوژیک ROS در اسپرم.....
۳۲	استرس اکسیداتیو و ناباروری در مردان.....
۳۳	استرس اکسیداتیو و آسیب به DNA.....
۳۵	متابولیسم میتوکندری اسپرم.....
۳۶	نقش میتوکندری در ناباروری.....
۳۸	پتانسیل غشا میتوکندری.....
۳۸	آسیب به DNA در اسپرم و ناباروری.....
۴۰	آپوپتوز.....
۴۱	مسیر داخلی آپوپتوز.....
۴۲	مسیر خارجی آپوپتوز.....
۴۳	القا آپوپتوز در اسپرم.....
۴۵	بررسی ناباروری در مردان.....

۴۵	بررسی فیزیکی
۴۵	آنالیز مایع منی
۴۷	آنالیز هورمونی
۴۷	درمان ناباروری
۴۹	تکنیک IUI
۵۰	تکنیک IVF
۵۲	تزریق داخل سیتوپلاسمی اسپرم (ICSI)
۵۲	روش انجام تکنیک ICSI
۵۴	ICSI و پلی وینیل پیرولیدون (PVP)
۵۵	بیان ژن در اسپرم
۵۵	ژن‌های شوک حرارتی (HSP)
۵۶	سوپر اکسید دسموتاز ۲ (SOD2)
۵۷	ژن‌های آپوپتوز
۵۷	پلی وینیل پیرولیدون (PVP)
۵۹	پاتولوژی PVP
۵۹	اثرات PVP بر عملکرد اسپرم
۶۳	فصل دوم
۶۳	روش جمع آوری مایع منی:
۶۷	رنگ امیزی دیف کوئیک (DIFF QUICK)
۶۸	قطعه سر (HEAD PIECE)

۶۸(MIDPIECE) قطعه میانی
۶۸(PRINCIPLE PIECE) قطعه اصلی
۶۹VIABILITY ارزیابی قابلیت حیات اسپرم
۷۰نیکروزین-نیکروزین رنگ آمیزی ائوزین
۷۱PVP آماده سازی محلول
۷۲SIMPLE WASH آماده سازی اسپرم به روش
۷۳(SCD) تست بررسی میزان پراکندگی کروماتین اسپرم
۷۴دلیل تشکیل هاله:
۸۳ارزیابی پتانسیل غشای میتوکندری
۸۵MDA ارزیابی سطح
۸۸بررسی بیان ژن
۸۹مرحله اول: آماده سازی نمونه
۹۰RNA مرحله دوم: فرایند جداسازی
۹۰RNA حل مجدد
۹۶مواد مورد نیاز جهت ساخت ژل الکتروفورز
۹۶روش تهیه ژل
۹۶روش انجام الکتروفورز
۹۹منابع

مقدمه

برطبق تعریف سازمان بهداشت جهانی (WHO) ناباروری به عنوان ناتوانی در تحقق باروری بعد از یکسال مقاربت محافظت نشده تعریف می‌شود. ناباروری مردان تقریباً باعث ۴۰ درصد از علل ناباروری می‌باشد و حدود ۷ درصد از کل مردان در سراسر جهان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. یکی از روش‌های درمان ناباروری مردان روش تزریق داخل سیتوپلاسمی اسپرم (ICSI) می‌باشد. انجام تکنیک ICSI نیاز به تزریق اسپرم بی حرکت به درون تخمک دارد. از پلی ونیل پیریلیدون (PVP) به عنوان ماده ای برای عدم تحرک اسپرم و تسهیل تزریق به درون تخمک در تکنیک ICSI استفاده می‌شود. تعیین زمان مناسبی است که سلول‌های اسپرم می‌توانند به طور ایمن در PVP در طی پروسه ICSI قرار گیرند. ۲۵ نمونه سمن نرمال با استفاده از روش swim up تهیه و سپس و در فواصل زمانی (۱۵، ۳۰، ۶۰) دقیقه در معرض PVP ۱۰ درصد قرار داده شد. اثر PVP بر پارامترهای اسپرم (قابلیت زنده ماندنی و مورفولوژی) شاخص فراگمنتاسیون DNA (آزمایش پراکندگی کروماتین اسپرم)، کیفیت کروماتین (آنیلین آبی، تولویدین آبی، آکریدین اورنج و کرومومایسین A3)، سطوح MDA، واکنش آکروزوم، پتانسیل غشای میتوکندری، فراساختار اسپرم و همچنین بیان ژن‌های BAX، BCL2، HSP70 و SOD2 ارزیابی شد. قرار گرفتن طولانی مدت اسپرم در معرض PVP به مدت ۱۵، ۳۰ و ۶۰ دقیقه به طور قابل توجهی باعث کاهش زنده ماندنی اسپرم می‌شود و بر روی مورفولوژی اسپرم اثر گذاشته و با گذشت زمان مورفولوژی کاهش می‌یابد. همچنین در بازه‌های زمانی نیز این کاهش وجود دارد. هم چنین بر روی کروماتین اسپرم (آنیلین آبی، تولویدین آبی، آکریدین اورنج و کرومومایسین A3)

به طور قابل توجهی اثر منفی می‌گذارد. PVP بر روی واکنش آکروزومی اثر دارد و با گذشت زمان باعث القا واکنش آکروزومی شده و به صورت معنی داری واکنش آکروزومی با گذشت زمان افزایش می‌یابد. علاوه بر این، اسپرم با پتانسیل غشای میتوکندری بالا به طور قابل توجهی در مقایسه با اسپرم‌های مواجه نشده با PVP کاهش یافت و همچنین بر سطح MDA افزایش داشت. در فرا ساختار اسپرم نتایج میکروسکوپ الکترونی در فواصل زمانی مختلف اثر PVP تغییرات مرفولوژیکی و ساختاری شدید در قسمت سر و قطعه میانی نشان داد. همچنین بیان ژن‌های BAX، HSP70 و SOD2 پس از انکوباسیون در محیط PVP با افزایش بیان BAX و کاهش بیان BCL2 همراه بود. بیان ژن‌های SOD2 و HSPA2 با گذشت زمان افزایش قابل توجهی نسبت به گروه کنترل دارد. اثرات مخرب PVP پس از انکوباسیون اسپرم در PVP در زمان‌های مختلف (۰، ۱۵، ۳۰ و ۶۰ دقیقه) برای بیش از ۱۵ دقیقه به طور قابل توجهی افزایش یافت. بنابراین، ICSI باید در ۱۰ دقیقه پس از انکوباسیون اسپرم در PVP ترجیح داده شود.

دستگاه تولید مثل مرد

دستگاه تناسلی مردان شامل کیسه بیضه، بیضه‌ها، غدد جنسی و آلت تناسلی می‌باشد که برای تولید اسپرم، تولید هورمون‌های جنسی مردانه و دیگر ترکیبات منی و همچنین هدایت و خارج کردن اسپرم به شکل مایع منی از بدن با یکدیگر همکاری می‌کنند. تولید مداوم اسپرم و همچنین هورمون جنسی مردانه تستوسترون در تمام دوره تولید مثل یک مرد توسط بیضه‌ها صورت می‌گیرد. بیضه‌ها، دو عضو بیضی شکل در سیستم تولید مثل مرد هستند که در خارج از بدن و در کیسه ای عضلانی به نام کیسه بیضه قرار گرفته‌اند و دمای آن‌ها حدود ۲ درجه سانتی‌گراد پایین‌تر از دمای فیزیولوژیک بدن می‌باشد. از نظر ساختاری، بیضه‌ها از ۳۰۰ الی ۴۰۰ لوبول ساخته شده‌اند که توسط بافت هم‌بند از یکدیگر جدا می‌شوند (۱). در هر لوبول، بخش‌های مارپیچی به نام لوله‌های منی ساز وجود دارند که بیشتر فضای هر بیضه را به خود اختصاص می‌دهند. این لوله‌ها با لایه‌ای از سلول‌های بافت اپی‌تلیوم به نام سلول‌های سرتولی پوشیده شده‌اند. در بین سلول‌های سرتولی، سلول‌های بنیادی اسپرماتوژنیک به نام سلول‌های ژرم قرار دارند که از طریق فرآیند اسپرماتوژنز به اسپرماتوزوآ سلول‌های اسپرم بالغ تقسیم و تمایز می‌یابند. سلول‌های سرتولی انواع مختلفی از محصولات ضروری را برای بقای سلول‌های ژرم سنتز می‌کنند (۲). در فضای بین توبولهای مجاور،

^۱Scrotum

^۲Seminiferous tubule

^۳Sertoli cell

^۴Germ cell

^۵Spermatogenesis

^۶Spermatozoa

سلول‌های لیدینگ (یا سلول‌های بینابینی) قرار دارند. سلول‌های لیدینگ با وجود هسته‌های گرد و برجسته و کریستال‌های موجود در سیتوپلاسم (به دلیل وجود قطرات چربی کلسترول)، می‌توانند از سایر سلول‌های بیضه متمایز شوند (شکل ۱-۱). کلسترول موجود در سیتوپلاسم سلول‌های لیدینگ برای تولید تستوسترون استفاده می‌شود (۱). سنتز و عملکرد تستوسترون توسط محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-گناد ۲ (HPG) تنظیم می‌گردد. هیپوتالاموس هورمون آزادکننده گنادوتروپین ۳ (GnRH) را ترشح می‌کند، که باعث آزاد شدن هورمون لوتئین‌کننده ۴ (LH) و هورمون تحر یک‌کننده فولیکول ۵ (FSH) از هیپوفیز قدامی می‌شود. پس از آزاد شدن از هیپوفیز، LH با گیرنده‌های موجود در غشای سلولی لیدینگ در بیضه‌ها برای تولید و ترشح تستوسترون ارتباط برقرار می‌کند. FSH برای شروع و حفظ اسپرماتوژنز به گیرنده‌های غشای سلول‌های سرتولی متصل می‌شود (۳). پس از تولید اسپرم در لوله‌های منی‌ساز، سلول‌های اسپرم به درون شبکه‌ای به نام Rete testis تخلیه شده و سپس به سمت اپیدیدیم حرکت می‌کنند. اپیدیدیم متشکل از لوله‌ای طویل و مارپیچی شکل است که در ناحیه پشت هر بیضه قرار دارد. اپیدیدیم سلول‌های اسپرم را تا زمان بلوغ و آماده شدن برای انزال ذخیره می‌کند (۱).

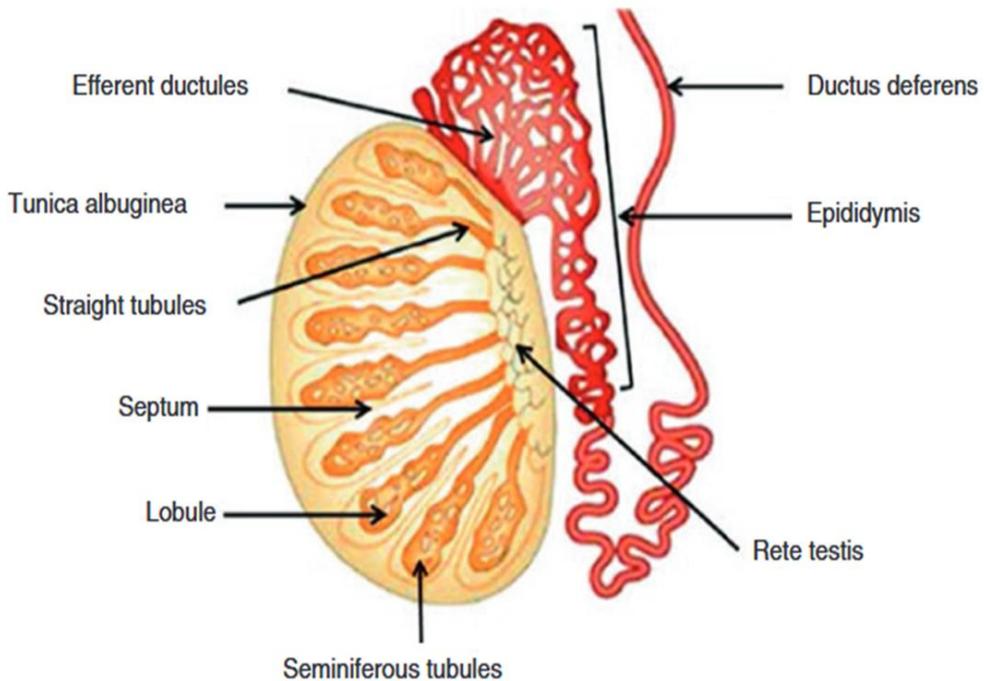
^۱Leydig cell

^۲Hypothalamic-pituitary-gonadal

^۳Gonadotropin-releasing hormone

^۴Luteinizing hormone

^۵Follicle-stimulating hormone

شکل ۱-۱- نمای شماتیک از بیضه انسان که حاوی لوله‌های منی ساز (محل تولید اسپرم)، اپیدیدیم (محل بلوغ و ذخیره اسپرم) و مجرای وایران (محل خروج) می‌باشد (۱).

اسپرماتوژنز

روزانه، تعداد ۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیون اسپرم در هر بیضه تولید می‌شود و این امر به دلیل سازماندهی و معماری بیضه‌های پستانداران می‌باشد که منجر به تولید مداوم اسپرم می‌گردد (۱). اسپرم در فرآیندی به نام اسپرماتوژنز در لوله‌های منی ساز بیضه تشکیل می‌شود (شکل ۱-۲). سلول‌های بنیادی موجود در غشا پایه ۱

^۱Basement membrane

لوله‌های منی ساز، اسپرماتوگونی نام دارند و مسئول ساخت اسپرم هستند. تشکیل اسپرم‌های بالغ از اسپرماتوگونی، تقریباً به ۶۴ روز زمان نیاز دارد (۱). فرآیند اسپرماتوژنز با تقسیم میتوز سلول‌های دیپلوئید اسپرماتوگونی آغاز می‌گردد. پس از میتوز، تقریباً نیمی از سلول‌های اسپرماتوگونی تولید شده در محل اولیه باقی می‌مانند و تحت تقسیم میتوز مجدد قرار می‌گیرند و اسپرماتوگونی‌های دیگری را تولید می‌کنند. این فرآیند باعث می‌شود که اسپرماتوژنز در طی دوره تولید مثلی مردان به صورت مداوم ادامه داشته باشد. نیمی دیگر از سلول‌ها به اسپرماتوسیت‌های اولیه تمایز می‌یابند. اسپرماتوسیت‌های اولیه طی تقسیم میوز I، سلول اسپرماتوسیت ثانویه^۱ را تولید می‌کنند. اسپرماتوسیت‌های ثانویه در طی فرآیند میوز II تقسیم شده و هر سلول اسپرماتوسیت به دو اسپرماتید^۲ گرد‌هاپلوئید تبدیل می‌گردند. در مرحله نهایی اسپرماتوژنز، اسپرماتیدها در فرآیندی به نام اسپرمیوژنز^۳ تغییر مورفولوژی داده و به سلول‌های اسپرم کشیده به نام اسپرماتوزوآ تبدیل می‌شوند و در اپیدیدیم ذخیره می‌شوند. بنابراین، هر اسپرماتوسیت اولیه دیپلوئید باعث ایجاد دو سلول اسپرماتوسیت ثانویه‌هاپلوئید می‌شود، و سپس دو اسپرماتوسیت ثانویه به چهار اسپرماتیدهاپلوئید تبدیل می‌گردند که نتیجه نهایی، تولید چهار سلول اسپرم می‌باشد (۴).

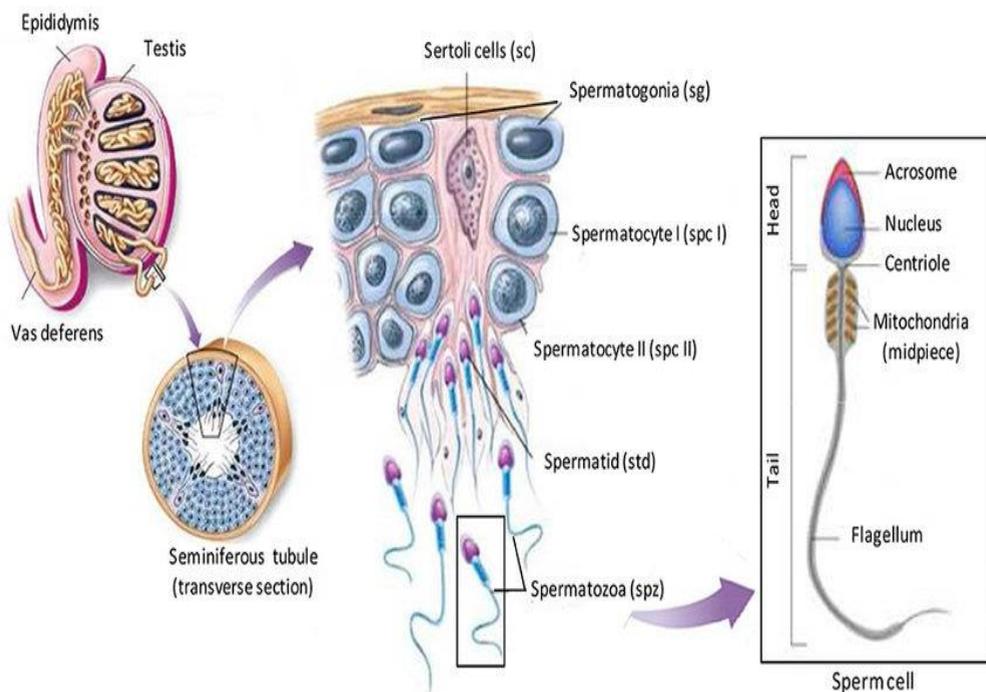
^۱Spermatogonia

^۲Primary spermatocyte

^۳Secondary spermatocyte

^۴Spermatid

^۵Spermiogenesis

شکل ۱-۲- تصویر شماتیک از فرآیند اسپرماتوژنز (۵).

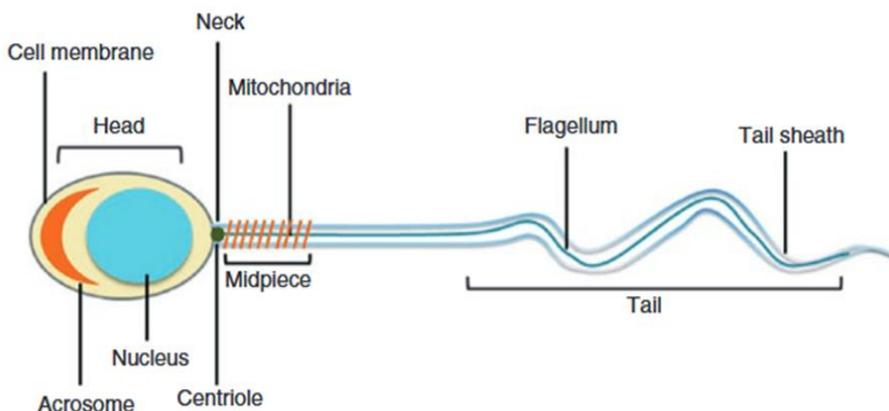
ساختار اسپرم

اسپرم، سلول منحصر به فردی است که قادر به بقا و تحرک مستقل می‌باشد و می‌تواند از بدن انسان خارج شود. ساختمان اسپرم بالغ از یک سر و یک دم تشکیل شده است (شکل ۱-۳). در انسان، سر اسپرم اندازه‌ای حدود ۵ میکرومتر داشته و شامل یک هسته‌ی متراکم و آکروزوم می‌باشد. هسته موجود در سر اسپرم، هاپلوئید بوده و دارای ۲۲ کروموزوم سوماتیک و یک کروموزوم X یا Y همراه با مقدار بسیار کمی سیتوپلاسم می‌باشد. هسته حاوی رشته‌های کروماتینی

^۱Acrosome

به شدت در هم پیچیده است که همان ماده ژنتیکی یا DNA سلول است که اطلاعات ژنتیکی را برای تحویل به تخمک در خود جای داده است. در سطح خارجی دو سوم قدامی سر، کلاهک ضخیمی به نام آکروزوم قرار گرفته است که حاوی آنزیم‌های لیتیک می‌باشد. محتوای آنزیمی آکروزوم نقش مهمی در جهت هضم و نفوذ اسپرم درون سلول تخمک و بارور سازی آن ایفا می‌کند (۱).

دم اسپرم، موسوم به تاژک، اندازه ای حدود ۶۰ میکرومتر دارد که با حرکات شلاقی خود موجب حرکت به سمت جلو اسپرم در دستگاه تولید مثل زن و نفوذ به درون تخمک می‌گردد. دم به چهار فرا ساختار قطعه اتصال دهنده، قطعه میانی، قطعه اصلی و قطعه انتهایی تقسیم می‌گردد. قطعه اتصال دهنده، دم را به سر اسپرم متصل می‌کند، قسمت میانی حاوی میتوکندری‌های فراوان می‌باشد. این میتوکندری‌ها انرژی را به شکل آدنوزین تری فسفات (ATP) برای حرکت دم اسپرم فراهم می‌کنند. قطعه اصلی و قطعه نهایی الگوی شلاقی را برای حرکت اسپرم ایجاد می‌کنند (۶).

شکل ۱-۳- نمای شماتیک از ساختمان اسپرم بالغ (۱).

ویژگی های اسپرم

مورفولوژی اسپرم

در مردان، تغییر شکل اسپرماتیدها در طی فرآیند اسپرمیوژنز یک رویداد مهم پس از تقسیم های میوز به شمار می آید که به سازماندهی های مهم مورفولوژیکی کمک می کند. اسپرمیوژنز مربوط به سازماندهی مجدد هسته، تکامل و استقرار آکروزوم از دستگاه گلژی، مونتاژ ساختارهای دم و سازماندهی مجدد سیتوپلاسم می باشد. ارزیابی مورفولوژی اسپرم در زیر میکروسکوپ نوری نشان می دهد که در انسان، تغییرات مورفولوژیکی در طی اسپرمیوژنز چندان همگن و مشابه نیستند، و اسپرم هایی با مورفولوژی های مختلف تولید می گردد. مورفولوژی ایده آل، یکی از معیارهای مهم اسپرم جهت لقاح و باروری می باشد و ارزیابی مورفولوژی اسپرم یکی از متداول ترین آزمایش ها در ارزیابی باروری مردان به شمار می آید (۷).

بلوغ اسپرم^۱

در پایان فرآیند اسپرماتوژنز، اسپرم های ساخته شده در لوله های منی ساز از نظر مورفولوژی کامل هستند، اما از نظر عملکردی کاملاً نابالغ و قادر به بارور کردن تخمک نیستند. بلوغ اسپرم در اپیدیدیم اتفاق می افتد. اپیدیدیم از لوله های مارپیچی ساخته شده است که در آنجا اسپرم تازه تشکیل شده همچنان به بلوغ خود ادامه می دهد. طول اپیدیدیم زمان مناسبی برای بالغ شدن اسپرم ها در اختیار آنها قرار می دهد. اسپرمی که وارد اپیدیدیم می شود، غیرمتحرک است. به طور متوسط ۱۲ روز طول می کشد تا اسپرم از ساختمان مارپیچی اپیدیدیم عبور کند.

^۱Sperm maturation

با طی کردن طول اپیدیدیم، اسپرم بیشتر بالغ می‌شود و قابلیت تحرک خود را کسب می‌کند. اسپرم بالغ تا انتهای انزال در انتهای دیستال اپیدیدیم ذخیره می‌شود (۱). در اپیدیدیم، اسپرم در وضعیت Decapacitation قرار می‌گیرد، یعنی تغییراتی در غشا آن ایجاد می‌شود که موجب می‌گردد قبل از تماس با تخمک، واکنش آکروزومی اتفاق نیوفتد. در دستگاه تولید مثلی زن، اسپرم دچار تغییراتی می‌گردد که منجر به قابلیت بارور سازی آن می‌شود. اسپرم در دستگاه تناسلی زن خاصیت ظرفیت یابی یا افزایش قدرت تحرک و آماده شدن برای واکنش آکروزومی را پیدا می‌کند (۸).

تحرک اسپرم

کسب قابلیت حرکت، برای عملکرد اسپرم، لقاح و باروری تخمک ضروری می‌باشد. در بین انواع تحرک، تحرک پیش رونده اسپرم مهمترین ارزیابی در برنامه‌های درمان ناباروری مردان به شمار می‌آید که به عنوان در صد حرکت فعال اسپرم در یک خط مستقیم یا حرکات دایره وار بزرگ، صرف نظر از سرعت، تعریف شده است (۶). در سال ۲۰۱۱، پائولی و همکارانش تحرک اسپرم را به عنوان انتشار امواج عرضی در امتداد تاژک در جهت پروگزیمال-دیستال تعریف کردند. این امر منجر به تولید یک تکانه هیدرودینامیکی می‌گردد که اسپرم را در درون دستگاه تناسلی ماده به سمت جلو می‌راند تا به درون تخمک نفوذ کند (۹). شروع تحرک اسپرم همزمان با انزال است، هنگامی که با پلاسمای منی با میزان قابل توجهی از پروتئین‌ها، آنزیم‌ها، عوامل بافری، تنظیم کننده‌های سیستم اکسیداسیون/احیا و

سوپستراهای انرژی ادغام می شود. در واقع، شروع تحرک در طی انزال در دستگاه تناسلی زنان انجام می گیرد، جایی که اسپرم فقط برای چند روز زنده می ماند (۱۰).

منبع انرژی برای تحرک اسپرم

تحرک اسپرم نتیجه یک فرآیند مولکولی پیچیده است و یکی از اصلی ترین ملزومات این تحرک، در دسترس بودن انرژی می باشد. ATP، به عنوان سوخت و انرژی مورد نیاز برای تولید نیرو و حرکت رو به جلوی اسپرم مورد استفاده قرار می گیرد. بنابراین، اسپرم در مقایسه با سلول های سوماتیک به مقدار بسیار زیادتری ATP احتیاج دارد. در نتیجه، عرضه کافی و مداوم ATP بسیار مهم است (۸). دو مسیر متابولیکی تنفس میتوکندریائی (از طریق فسفریلاسیون اکسیداتیو) و گلیکولیز برای تولید ATP مورد نیاز حرکت اسپرم پیشنهاد شده است. میتوکندری در قسمت میانی اسپرم می تواند ATP بسیار کارآمدتر از گلیکولیز تولید کند. یک اسپرم بالغ، حاوی تقریباً ۷۲-۸۰ میتوکندری می باشد و از نظر تئوری می تواند بیش از ۳۰ مولکول ATP به ازای هر مولکول گلوکز تولید کند (۸، ۱۱). در واقع، مطالعات نشان داده اند که افزایش تحرک اسپرم انسان نیاز به افزایش موازی در فعالیت میتوکندری دارد. استفاده از مهارکننده های اختصاصی زنجیره انتقال الکترون میتوکندری و ATP سنتاز، باعث کاهش شدید تحرک اسپرم انسانی می شود (۱۱). علاوه بر این، سطح بالای فعالیت میتوکندری شانس موفقیت لقاح آزمایشگاهی را افزایش می دهد. مطالعات اخیر نشان می دهد که اسپرم ممکن است برای تولید انرژی مورد نیاز برای تحرک به گلیکولیز تکیه کند. گلیکولیز فرآیندی است که طی آن یک مولکول گلوکز به دو مولکول پیرووات تبدیل